

1672**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 31 lipca 2002 r.

w sprawie mocy obowiązującej Konwencji o bezpieczeństwie personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 grudnia 1994 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 7 października 1999 r. o ratyfikacji Konwencji o bezpieczeństwie personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego (Dz. U. Nr 93, poz. 1065), sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 grudnia 1994 r., oraz stosownie do art. 25 tej konwencji, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował dnia 9 marca 2000 r. wyżej wymienioną konwencję. Dnia 22 maja 2000 r. złożono Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych jako depozytariuszowi dokument ratyfikacyjny.

Zgodnie z artykułem 27 ustęp 1 konwencji weszła ona w życie dnia 15 stycznia 1999 r., a w stosunku do

Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z artykułem 27 ustęp 2, dnia 21 czerwca 2000 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Następujące państwa stały się stronami tej konwencji:

Republika Albanii
Republika Argentyńska
Związek Australijski
Republika Austrii
Republika Azerbejdżańska
Ludowa Republika Bangladeszu

Królestwo Belgii
 Republika Białorusi
 Republika Botswany
 Federacyjna Republika Brazylii
 Brunei Darussalam
 Republika Bułgarii
 Republika Chile
 Republika Chorwacji
 Republika Czeska
 Królestwo Danii
 Republika Ekwadoru
 Republika Fidżi
 Republika Filipin
 Republika Finlandii
 Republika Francuska
 Republika Grecka
 Republika Gwinei
 Królestwo Hiszpanii
 Irlandia
 Republika Islandii
 Jamajka
 Japonia
 Kanada
 Republika Korei
 Republika Kostaryki
 Królestwo Lesotho
 Wielka Libijska Arabska Dżamahirija
 Ludowo-Socjalistyczna
 Księstwo Liechtensteinu
 Republika Litewska
 Wielkie Księstwo Luksemburga
 Była Jugosłowiańska Republika Macedonii
 Monako
 Republika Nauru
 Królestwo Nepalu
 Królestwo Niderlandów¹
 Republika Federalna Niemiec
 Królestwo Norwegii

Nowa Zelandia
 Republika Panamy
 Republika Portugalska
 Federacja Rosyjska
 Republika Senegalu
 Republika Singapuru
 Republika Słowacka
 Królestwo Szwecji
 Republika Tunezyjska
 Turkmenistan
 Ukraina
 Wschodnia Republika Urugwaju
 Republika Uzbekistanu
 Republika Węgierska
 Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii
 i Irlandii Północnej
 Republika Włoska
 Republika Wybrzeża Kości Słoniowej.

2. Przy składaniu dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia, przystąpienia lub zatwierdzenia następujące państwa złożyły podane niżej deklaracje i zastrzeżenia:

KRÓLESTWO BELGII

Deklaracja interpretacyjna:

Rząd Belgijski oświadcza, że artykuł 9 ustęp 1 (c) dotyczy wyłącznie tych przypadków, w których groźba jest wiarygodna.

(«Interpretative declaration:

The Belgian Government declares the following: article 9, paragraph 1 (c), only covers cases where the threat is credible.»)

REPUBLIKA KOSTARYKI

Zastrzeżenie:

Rząd Republiki składa zastrzeżenie do artykułu 2 ustęp 2 konwencji w celu ograniczenia stosowania konwencji w zakresie sprzecznym z pokojowym sposobem myślenia naszego kraju i dlatego, w przypadku wystąpienia konfliktów w związku ze stosowaniem konwencji, Kostaryka przyznaje pierwszeństwo, jeżeli jest to konieczne, prawu humanitarnemu.

(«Reservation:

The Government of the Republic enters a reservation to article 2, paragraph 2, of the Convention, to the

¹ Konwencja znajduje zastosowanie do Królestwa w Europie, Antyli Holenderskich i Aruby
(«For the Kingdom in Europe, the Netherlands Antilles and Aruba.»)

effect that limiting the scope of application of the Convention is contrary to the pacifist thinking of our country and, accordingly, that, in the event of conflicts with the application of the Convention, Costa Rica will, where necessary, give precedence to humanitarian law.»)

KRÓLESTWO NEPALU

Deklaracja:

Rząd Nepalu stosownie do przepisu artykułu 22 ust. 2 oświadcza, że nie uważa się za związany przepisem zawartym w ustępie 1 tego artykułu, zgodnie z którym każdy spór między dwoma lub więcej Państwami-Stronami dotyczący interpretacji bądź stosowania niniejszej konwencji zostaje na wniosek jednego z tych Państw przekazany do arbitrażu lub skierowany do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, a także stwierdza, że w każdym indywidualnym przypadku niezbędna jest uprzednia zgoda wszystkich stron takiego sporu na poddanie go pod arbitraż lub przekazanie do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.

(«Declaration:

[The Government of Nepal] avails itself of the provisions of article 22, paragraph 2, and declares that it does not consider itself bound by the provisions of paragraph 1 of the said article under which any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention shall at the request of one of them, be submitted to arbitration or referred to the International Court of Justice, and states that in each individual case, prior consent of all parties to such a dispute is necessary for the submission of the dispute to arbitration or to the International Court of Justice.»)

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW

Deklaracja:

Królestwo Niderlandów rozumie, że artykuł 14 Konwencji o bezpieczeństwie personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego stanowi, że właściwy organ państwa musi podjąć decyzję w kwestii przekazanej do niego zgodnie z prawem krajowym i w ten sposób niejako podejmuje decyzję w sprawach przestępstw pospolitych o charakterze zbrodni. W związku z tym Królestwo Niderlandów rozumie ten przepis jako włączający prawo odpowiednich władz sądowniczych do nieskazania osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa, o którym mowa w artykule 9 ustęp 1, jeżeli według opinii odpowiednich władz sądowniczych poważna analiza prawa procesowego wskazuje na to, że skuteczne skazanie byłoby niemożliwe.

(«Declaration:

The Kingdom of the Netherlands understands Article 14 of the Convention on the Safety of United Nations and Associated Personnel states that the compe-

tent national authorities must decide on a case submitted to them in accordance with national law and in the same manner as they would decide on ordinary offences of a grave nature. Consequently, the Kingdom of the Netherlands understands this provision to include the right of its competent judicial authorities to decide not to prosecute a person alleged to have committed a crime as referred to in Article 9, paragraph 1, if, in the opinion of the competent judicial authorities, grave considerations of procedural law indicate that effective prosecution would be impossible.»)

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC

Deklaracja:

Zgodnie z prawem niemieckim władze Republiki Federalnej Niemiec przekazują informacje dotyczące domniemyanych sprawców, ofiar oraz okoliczności dokonania przestępstwa (dane personalne) bezpośrednio zainteresowanemu państwu i jednocześnie informują Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, że takie informacje zostały przekazane.

(«Declaration:

In accordance with German law, the authorities of the Federal Republic of Germany will communicate information on alleged offenders, victims and circumstances of the crime (personal data) directly to the states concerned and, in parallel with this, will inform the Secretary-General of the United Nations that such information has been communicated.»)

REPUBLIKA SŁOWACKA

Deklaracja uczyniona przy podpisywaniu i potwierdzona przy ratyfikacji:

Jeżeli spór dotyczący interpretacji lub stosowania konwencji nie może być rozstrzygnięty w drodze negocjacji, Republika Słowacka wyraża chęć przekazania tego sporu Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, zgodnie z artykułem 22 ustęp 1 konwencji. W związku z tym spór, którego stroną mogłaby stać się Republika Słowacka, może zostać poddany arbitrażowi jedynie za jej wyraźną zgodą.

(«Declaration made upon signature and confirmed upon ratification:

If a dispute concerning the interpretation or application of the Convention is not settled by negotiation, the Slovak Republic prefers its submission to the International Court of Justice in accordance with article 22, paragraph 1 of the Convention. Therefore a dispute, to which the Slovak Republic might be a Party can be submitted to arbitration only with the explicit consent of the Slovak Republic.»)

REPUBLIKA TUNEZYJSKA

Zastrzeżenie:

Republika Tunezyjska zastrzega, że nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 22 ustęp 1 konwe-

ncji i że spory dotyczące interpretacji lub stosowania konwencji mogą być poddane pod arbitraż bądź przekazane do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości jedynie po uprzednim wyrażeniu zgody przez wszystkie zainteresowane strony.

(«Reservation:

The Tunisian Republic declares that it does not consider itself bound by the provisions of article 22, para-

graph 1, of the Convention and that disputes concerning the interpretation or application of the Convention may be submitted to arbitration or to the International Court of Justice only with the prior consent of all the parties concerned.»)

Minister Spraw Zagranicznych: w z. D. Hübner